

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَسَبِّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكُمْ حِينَ تَقُومُونَ وَسَبِّحُوا لَهُ إِذَا سَأَلْتُمُوهُ

باسم الله رحمان رحيم

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

پربرکت ذاتیکه نازل کرد فرقان را بر بنده خود تا باشد برای عالمیان نذیر *

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ

آنکه از اوست پادشاهی آسمانها و زمین و نه گرفته فرزندى و نیست

لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٥﴾

اورا شریکی در پادشاهی و خلق کرده کل شیء را و مقدر کرده برایش تقدیری *

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَ

و میکنند اتخا ذ بجای او معبودانی، نتوانند خلق کنند چیزی و خود مخلوق اند و

لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً

نه مالک اند بر نفسهای خود ضرری و نه نفعی، و نه مالک اند بر موت و نه بر حیات

وَلَا تُشُورًا ۳ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أِفْكٌ وَإِفْتَرَاءُ

و نه برنشور* و گفتند کسان کافر، نیست این الا دروغیکه افترا کرده آنرا

وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۴ وَ

و اعانه کردش بر آن قوم دیگری. بس البته آورده اند ظلم و دروغی* و

قَالُوا اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ابْتِهَا فِي تَمَلُّ عَلَى بكرة و

مگویند سطرهای مردم اولیه است که نوشته آنرا، همانا میشود املاء بر او پگاه و

أَصِيلًا ۵ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط

بیگاه * بگو نازل کرده آنرا آنکه دارد علم سر در سماوات و زمین.

إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۶ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ

یقیناً او هست غفور رحیم * و میگویند چطور است این رسول میخورد

الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ

طعام و میرود در بازارها. چرا نشد نازل براو مَلَكٌ تا باشد

مَعَهُ نَذِيرًا^۷ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْكُمُ الْيَوْمَ الْكُفْرُ أَنتُمْ كُونُوا لَهُ جَنَّةً يَأْكُلُ مِنْهَا وَ

همرايش نذير * يا انداخته برايش خزانۀ يا بوده برايش جنتى تا بخورد از آن. و

قَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا^۸ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا

گفتند ظالمان "نمیکنید متابعت إلا مردى مسحورى" * بين چگونه میزند

لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا^۹ تَبْرَكَ الَّذِي مِنِ

بتو مثال ها شدند گمراه و ندارند استطاعت كه يابند سبيلی * پربركت آنكه اگر

شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خواهد میسازد برایت بهتر از این جنت ها، کند جریان از تحت آن انهار

وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ۱۰ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدُوا لَهَا كِذِّبًا

و میسازد برایت قصرها * نه! تکذیب کردند بر ساعت و ساختیم برای آنکه تکذیب کرد

بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۱۱ إِذْ أَرَأَيْتُمْ مِّنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا

بر ساعت دوزخ را * وقتی ببیند آنها را از مکان بعید، میشنوند آنها را بغیظ

وَزَفِيرًا ١٣ وَإِذَا الْقَوْمُ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَا هُنَالِكَ ثُبُورًا ١٤ ط

و غُرش * وچون انداخته شوند در مكان ضيق، زولانه شده، دعا کنند آنگاه برای هلاکت.*

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ١٤ قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ

نکنید دعا امروز بهلاکت واحد مگر دعا کنید بهلاکت کثیر * بگو آیا اینست بهتر

أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ط كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَّمَصِيرًا ١٥

یا جنت خلد که وعده شده بمردم متقی. باشد برایشان جزاء و مصیری*

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۖ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٦﴾

برایشان آنجاست آنچه خواهند برای ابد. هست بر رب تو وعده مسؤلی *

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَيَا عِبَادُونَ ۖ مَن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ

و روزیکه کنیم حشر آنها را و آنچه میکنند عبادت بعضی الله باز میگوید آیا شما

أَضَلَّكُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۗ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ

گمراه کردید بندگانم را، اینهارا، یا خود آنها شدند گمراه. * گویند "سبحان بتو

مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ

نیست سزاوار بر ما که کنیم اتخاذ بجای تو کدام اولیاء و لاکن

مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الَّذِي كُرُوا بِكَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿۱۸﴾ فَقَدْ

امتعه دادی آنها را و آباء آنها را حتی فراموش کردند ذکر ترا و بودند قوم تباه * البته

كذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ لَأَنَّا نَسْتَطِيعُونَ حَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ

تکذیب کردند شمارا آنچه گوئید پس نباشد شمارا استطاعت دفعی و نه نصرتی، و هر که

يُظْلِمُ مِنْكُمْ نُذُقَهُ عَذَابًا كَبِيرًا^{۱۹} وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ

کند ظلم از شما دهیم ذائقه او را عذاب کبیر * و نکردیم ارسال قبل از تو از

الرُّسُلِينَ إِلَّا أَنْتُمْ لِيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَ

مرسلین الا آنها هم میخوردند طعام و میگشتند در بازارها. و

جَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً^{۲۰} أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا^{۲۱}

ساختیم بعض شمارا برای بعضی آزمایشی. آیا میتوانید صبر کنید. و هست رب تو بصیر *